

низ талаб мекунанд. Аз як тараф, сухан дар бораи навсозӣ ва такмили қонунгузори миллӣ меравад, ки дар он масоили танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, ташаккули дастгоҳи концептуалӣ, мавқеи он дар низоми дигар ҳуқуқҳои конститутсионии инсон ва шахрванд, механизмҳои амалишавӣ, кафолатҳо ва асосҳои маҳдудсозии он дар шароити ҳуқуқи муосири тоҷик ташаккул меёбад. Воқеан ҳам, масъалаи танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бисёрҷанба мебошад. Вазифаи бунёди давлати ҳуқуқбунёд ва демократӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, таҳкими ҳуқуқи озодиҳои инсон ва шахрванд ба ҳисоб меравад.

Саҳми шахсии муаллифи диссертатсия ба сатҳи навгонии илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ, нуқтаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд, мақолаҳои илмӣ, маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ – амалии сатҳашон ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ асоснок карда мешаванд. Ҳамчунин, тарзи навишт, гузориши масъала, сабки диссертатсия саҳми шахсии муаллифро нишон медиҳанд.

Қобили тазаккур аст, ки диссертант дар ҳалли як зумра масъалаҳои назариявӣ, ки марбут ба падидаи баррасишаванда мебошанд, ба муваффақият ноил гардида, ҳамзамон, андешаҳои илмиро коркард намудааст, ки онҳо барои рушди илми ҳуқуқи конститутсионии ватанӣ ва такмили қонунгузори конститутсионӣ метавонанд саҳми назаррасро гузоранд. Ба назари муаллифи рисола, масъалаи баррасишаванда дар заминаи асосҳои бунёдии ҳуқуқӣ, ки дар он меъёрҳои Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон аҳаммияти аввалиндарада доранд. Аз ин рӯ, рисола навис дар интихоби мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ ба иштибоҳ роҳ надода, балки мавзӯи интихобнамудаи ӯ саривақтӣ ва муҳим мебошад.

Баҳши дигари муваффақияти диссертант, ин аз нигоҳи назариявӣ пешниҳод намудани мафҳум ва моҳияти конститутсионии ҳуқуқ ба меҳнат мебошад. Муаллиф иброз менамояд, ки танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии

ҳуқуқи шахс ба меҳнат яке аз масъалаҳои мубрам ба шумор мераванд.

Масъалаи мубрамми дигаре, ки диссертант зери таҳқиқ қарор додааст, ин танзими ҳуқуқ ба меҳнат дар санадҳои байналмилалӣ мебошад, ки муаллиф онро ба ду гурӯҳ тақсим намудааст: санадҳои ҳуқуқии байналмилалии дорой хусусияти умумӣ ва санадҳои ҳуқуқии байналмилалии махсусгардонидашуда дар соҳаи меҳнат. Ба гурӯҳи якум тамоми санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ, ки ҳуқуқи инсонро ба таври умум танзим мекунад, аз қабилӣ Эълумияи умумии ҳуқуқи башар, Паймони байналмилалӣ дар бораи ҳуқуқҳои шахрвандӣ ва сиёсӣ ва Паймони байналмилалӣ дар бораи ҳуқуқҳои иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангиро мансуб доништан мумкин аст. Гурӯҳи дуюмро санадҳои ташкил медиҳанд, ки мавзӯи танзими онҳо ҷанбаҳои гуногуни ҳуқуқ ба меҳнат - Конвенсия дар бораи ҳифзи ҳуқуқҳои ҳамаи муҳоҷирони меҳнатӣ ва аъзоёни оилаҳои онҳо, Конвенсияҳо ва тавсияҳои ТБМ мебошанд.

Ҳамзамон, амалишавии ҳуқуқ ба меҳнат, озодии меҳнат ва дигар ҳуқуқҳои меҳнатӣ аз ҷониби шахрвандон дар таҳкими субот дар ҷомеа аҳамияти калон дорад. Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон Ҷумҳурии Тоҷикистонро ҳамчун давлати иҷтимоӣ муайян мекунад, ки сиёсати он ба фароҳам овардани шароите равона шудааст, ки зиндагии шоиста ва рушди озодонаии шахсро таъмин мекунад, инсон, ҳуқуқ ва озодиҳои ӯро арзиши олии давлат эълон мекунад, ки бе татбиқи пурраи тамоми ҳуқуқҳои меҳнатӣ ғайриимкон аст.

Вақтҳои охир тамоюли баланд бардоштани сатҳи ҳимояи ҳуқуқҳои меҳнатии шахрвандон, алахусус ҳуқуқҳои судӣ, ки ҳуқуқи он низ бо Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон кафолат дода мешавад, қайд карда мешавад. Аммо механизми амалишавии ин ҳуқуқ дар марҳилаи ташаккулёбӣ қарор дорад. Муносибати нави давлат ба ҳуқуқҳои меҳнатӣ ва ташаккули механизмҳои ҳифзи он коркарди амики ҳамаи масъалаҳоеро талаб мекунад, ки мушкилоти бисёрҷанбаи механизми ҳуқуқии ҳифзи ҳуқуқ ва озодиҳои конститутсиониро дар соҳаи меҳнат ташкил медиҳанд.

Ҳамин тариқ, интихоби мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ бо зарурати ҳалли пеш аз ҳама масъалаҳои назариявӣ, ки дар раванди таҳқиқи механизми ҳуқуқии таъмин ва ҳифзи ҳуқуқи озодиҳои конституционӣ дар соҳаи меҳнат ба миён меоянд, вобаста аст.

Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия ба мақсаду вазифаҳои таҳқиқот мувофиқ буда, аз номгӯи ихтисорот, муқаддима, ду боб, ҳафт зербоб, хулоса, тавсияҳо ва феҳристи адабиёти истифодашудаи маъхазҳо таркиб ёфтааст.

Дар муқаддима муҳаббатҳои мавзӯи таҳқиқотӣ асоснок гардидааст, дараҷаи инкишофи илмӣ он тавсиф шуда, асосҳои методологӣ ва назариявӣ қор, асосҳои меъёрӣ, ҳуқуқӣ-конституционӣ рисола нишон дода шудааст, нуқтаҳои шаҳодатдиҳандаи навгонии илмӣ ва аҳамияти амалии рисола, инчунин нуқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот, мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ мухтасар дар бораи таҳқиқот ва сохтори диссертатсия оварда шудаанд.

Дар баробари ҷанбаҳои зиёди мусбат доштани таҳқиқоти унвонҷӯ баъзе масъалаҳои баҳснок ва норавшан ба мушоҳида мерасанд, аз ҷумла:

1. Дар зербоби 1.2. муаллиф масоили танзими ҳуқуқии ҳуқуқ ба меҳнат дар қонунгузориҳои миллӣ ва санадҳои байналмилалиро таҳлил намуда, қайд менамояд, ки он тавассути санадҳои меъёрии зиёд мавриди танзим қарор гирифта, барои таъмини риояи вазифаҳои иқтисодӣ ва иҷтимоии давлат пешбинӣ шудааст. Муаллиф танзимномаи ҳуқуқии ҳуқуқ ба меҳнатро ба се гуруҳ ҷудо намудааст - дар Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, дар санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ марбут ба ҳуқуқи инсон, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон онҳоро эътироф кардааст ва дар қонунгузориҳои соҳавӣ.

Дар ҷараёни таҳлил муаллиф баён менамояд, ки қабули Конститутсияи соли 1994 дар танзими ҳуқуқии муносибатҳои меҳнатӣ марҳалаи нав гардид. Дар фарқият аз аксари кишварҳои пасошӯравӣ дар Тоҷикистон, идомаи муқаррароти конституционӣ, ки ҳуқуқи меҳнатро

танзим мекарданд, нигоҳ дошта шуд. Ҳамзамон, ба он унсурҳои нави илова карда шуданд, ки аз мазмуни санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон эътироф кардааст, бармеоянд. Дар ин ҷода аз матни рисола ба пуррагӣ дақиқ нест, ки кадом аз унсурҳои ҳуқуқи мазкур аз Конститутсияҳои қаблӣ даврони шӯравӣ дар матни Конститутсияи Тоҷикистон боқӣ мондаанд, ва кадоме аз онҳо унсурҳои нав мебошанд. Хуб мешуд, ки рисола навис дар ҷараёни ҳимоя ин масъаларо бо пурраги инъикос менамуд.

2. Дар рисола муаллиф ба ду категорияи таснифоти ҳуқуқҳои инсон аҳамияти бештарро додааст. Яқум, вобаста ба иштироки давлат дар таъмин ва татбиқсозӣ – ҳуқуқҳои инсон ба ҳуқуқҳои амали фавридошта ва барномавӣ ва дуюм, аз ҷиҳати мазмун ва хусусияти муносибатҳои танзимшаванда – ҳуқуқҳои инсон шахсӣ, сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ мешаванд.

Ҳангоми таснифбандӣ ба гуруҳҳои мазкур муаллиф баъзе ақидаҳои баҳсбарангез пешниҳод намудааст. Масалан, ба андешаи ӯ ҳуқуқ ба меҳнат сарфи назар аз он ки ба шумораи ҳуқуқҳои иқтисодӣ тааллуқ дорад, ҳуқуқи амали фавридошта мебошад. Мавқеи худро ӯ бо он асоснок менамояд, ки дар шароити муосир амалӣ кардани ин ҳуқуқ, пеш аз ҳама, ба худӣ шахс вобаста мебошад. Вазифаи давлат аз он иборат аст, ки барои иҷрои он шароити заруриро фароҳам оварад.

Дуруст аст, ки вазифаи давлат дар ин самт таъмини шароити мусоид барои бо кор таъминкунии шахрвандон мебошад, аммо ин маънои он надорад, ки давлат бояд ҳамаро ба кор таъмин намояд ва дар ҳолати бо кор таъмин накардан, шахс метавонад ба суд барои таъмин кардан бо ҷои кор муроҷиат кунад. Хуб мешуд, ки муаллиф дар ҷараёни ҳимоя муаллиф ақидаи худро пурра баён намояд.

3. Дар зербоби 2.3. муаллиф маҳдудсозии ҳуқуқӣ-конститутсионии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистонро таҳлил намудааст. Ӯ қайд менамояд, ки масъалаи танзими

конститутсионии маҳдудиятҳои ҳуқуқ ба меҳнат дар Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон бо роҳи яқҷоякунии банди умумӣ ва тавзеҳҳои мушаххас ба амал бароварда мешавад, яъне асосҳои умумии татбиқи маҳдудиятҳо дар моддаҳои 14 ва 47 Конститутсия муқаррар гардида, қайдҳои мушаххас бошад, дар қисмҳои 2 ва 4 моддаи 35 Конститутсия мустаҳкам шудаанд, яъне Конститутсияи кишвар дар мавриди маҳдудиятҳои ҳуқуқи меҳнат ҳам талаботи умумӣ ва ҳам махсусро муқаррар намудааст. Аммо дар раванди омузиши масъалаи мазкур дар ин зербоб муаллиф бештар ба масоили умумии маҳдудияти ҳуқуқ ба меҳнат эътибор додааст. Ҳолатҳое, ки ба сифати маҳдудияти махсус баромад мекунанд, ба андешаи мо бо таври кофӣ баррасӣ нашудаанд, масалан маҳдудиятҳо нисбат ба хизматчиёни давлатӣ, соҳибкорон ва дигар гуруҳи нафароне, ки ба фаъолияти меҳнати машғуланд.

4. Дар рисола муаллиф намудҳои гуногуни ҳимояи ҳуқуқи мазкурро таҳлил намудааст. Эътибори зиёд аз ҷониби муаллиф насбати ҳимояи судӣ оварда шудааст, аммо мутаъсифона дар қор таҳлили таҷрибаи судӣ, яъне теъдоди муроҷиатҳо ба суд ва қарорҳои қабулшуда нисбати ин муроҷиатҳо таҳлил нашудааст.

Бояд қайд намуд, ки ин эродҳои ишорашуда ба мазмуну мундариҷаи диссертатсия таъсири ҷиддӣ намерасонанд ва арзиши илмии онро коста намегардонанд.

Саҳми шахсии докталаби дарёфти дарачаи илмӣ. Таҳқиқоти диссертатсионӣ аввалин рисолаи мукамал оид ба танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад. Нуқтаҳои асосии диссертатсия, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, навгонии рисолаи илмӣ ва натиҷаҳои ҳалли вазифаҳои гузошташударо инъикос менамоянд. Аҳамияти ҳуқуқӣ-конститутсионии таҳқиқоти диссертатсионии мазкур дар он аст, ки маводи ин рисола фаҳмишҳои илмиро оид ба танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мукамал гардонида, барои таҳқиқоти

минбаъда дар ин самт, ҳамчун сарчашма баромад менамоянд. Нуктаҳои илмӣ ва пешниҳодҳои амалие, ки дар рисолаи Мирзозода Шаҳриёр Мунаввар манзур карда шудаанд, метавонанд дар таҳияву тақмили қонунгузори конститутсионӣ саҳмгузор бошанд. Инчунин, натиҷаҳои рисоларо метавон дар таълими фанни «Ҳуқуқи конститутсионӣ» ва ҳангоми навиштани қорҳои курсӣ, рисолаҳои хатм, рисолаҳои магистрӣ ва рефератҳо истифода бурд.

Мувофиқати автореферат ба муҳтавои диссертатсия. Автореферат ба муҳтавои диссертатсия мувофиқат дорад. Дар автореферат натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ, аз он ҷумла, дар мазмуни муҳтасар ва қисми бобҳо ва зерқисми диссертатсия дарҷ ёфтаанд.

Мутобиқати барасмиятдорӣ диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Мирзозода Шаҳриёр Мунаввар ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи нафғонии илмии диссертатсионӣ, нуқтаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд. Инчунин, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби таҳқиқоти илмӣ саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳад.

Хулоса рисолаи диссертатсионии Мирзозода Шаҳриёр Мунаввар ба талаботҳо оид ба қорҳои диссертатсионӣ дар мавриди дарёфти дараҷаи илмии номзоди илм мувофиқ буда, муаллифи он сазовори ноил гардидан ба дараҷаи илмии номзоди илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.02 – Ҳуқуқи конститутсионӣ; ҳуқуқи мурофиаи судии конститутсионӣ; танзими ҳуқуқии ҳокимияти маҳаллӣ мебошад.

Диссертатсия ва тақризи муассисаи тақриздиханда дар семинари васеи илмӣ-назариявии кафедраи фанҳои давлатӣ-ҳуқуқии факултети

